

Faico.de lyra

Incepit postilla venerabilis fratrl Nicolai de
Lyra super epistolam canonicas sancto x Jacobis Petri Joba
nls euangeliste t Jude t primo prefatio.

~~Prologiis~~

~~Nico. de Lyra~~

apostoli sicut ex eorum actibus & doctrina patet: fuerunt humiliati: quod notatur cum dicitur: Minima terre. vnde qui liber eorum potuit dicere illud. j. Cor. xv. Ego sum minimus apostolorum. Fuerunt enim apostoli de natura principiorum que sunt minima quantitate & maxima virtute. sic isti apostoli per veram humilitatem minimi fuerunt in sua reputacione: sed illud Esa. lx. Minimus erit in mille: & parvulus in gente fortissimam. Circum tertium considerandum quod sicut dicitur Prover. xj. ubi humilitas ibi sapientia: propter quod circa istos apostolos post actus humiliationis notatur excessus contemplationis. cum dicitur: Et ipsa sunt sapientiora sapientibus. sapientes autem huius mundi reputari sunt philosophi. qui tamquam ad veram sapientiam que christus est non attigerunt: sed quod dicit Hieronymus in epistola ad paulinum de omnibus sacre scripture libris. Hoc doctus Plato nescivit. hoc demosthenes eloquens ignorauit. Iti autem apostoli hanc sapientiam attigerunt: & sic sapientiores sapientibus fuerunt. de quo post exponit quod dicitur. j. Cor. j. Quod stultum est dei: id est quod dicitur de deo falso errorem gentilium. sapientius est hominibus: id est continet maiorem sapientiam quam ab hominibus possit capi ad plenum. dei autem fuerunt & sunt isti apostoli tamquam membra principalia corporis eius mystici. Et licet stulti ac stolidi fuerunt a mundi sapientibus reputati. tamen fuerunt sapientissimi. Sapientia enim philosophorum fuit deorsum descendens ex cognitione istorum sensibilium & corruptibilium & dicens in amorem terrestrium. propter quod dicitur terra animalis & diabolica: Iacob. iiiij. Sapientia vero apostolorum fuit desursum descendens a patre lumine: eorum mentibus impressa per spiritum sanctum propter quod fuit pudica: pacifica: modesta: suadibilis: bonis consentiens. plena misericordia et bonis fructibus: quibus perfecte fruentur electi in aula celestis glorie: Ad quam nos perducat qui sine fine vivit et regnat.

Finit prefatio.

Mico. de lyra

Expositio prologi in canicas epi-
stolas incipit.

Incepit Prologus sc̄i Hieronymi in septē epistolas canonicas.

Dicitur enim quod apud grecos qui sit integrum sapiunt et fidem rectam se ctitatur epclarum septem: que canonicis nuncupantur: sicut in latinis codicibus iuuenit: ut quia petrus est primus in ordine apostolorum: promulgatus sint etiam eius epistole in ordine ceterarum. Sed sicut euangelistas dudum ad veritatem lineam correximus: ita has proprias ordines deo iuuante reddimus. Est enim prima eorum yna ia

ead recto ordo h̄t fm
agelistas. dīc q̄: Mon
ē septē dōa spūscit. v̄l
uor mūdi p̄es diffusa
abēt p̄ istū x̄siculū.
ca iude. b Que ca.
fecerit pseudo lub no/
a fide v̄ls ecclie. q̄r n̄
slat ecclie. Catholicō
ap̄d grecos q̄ integrē
fide rectā sectā: q̄tū
ione i credēdis. h̄t st
fūscit sine relig. An
ibi de abazia: Fides
fides cōlūmata est.

*Q*ui scripsit post Iacobum. *Johannes*
Xo multum post euangelium et epistolas scripsit. s. post mortem
domiciani: qr reuersus de exilio iuuenit eccliaz p hereticos p
barata: et tunc scdisit euangelium et epolas contra iodos.

f Sed sicut euangelistas. hic ostendit q̄ fm translationes

Hieronymi recte ordinant, littera plana est. **N**ic queritur qd:
est quod dicit hic: **A**ngelistas corerimus? **R**espondeo:
Corexit quod pertinebat ad cuangelij veritatem: quod per
pseudo fuerat decauzatum; et quod per translatoru[m] imperit

¶ Ita bas epistolæ sicut per Iulianum imperatam fuerat immutatum. **¶** Ita bas epistolæ sicut per ordinem reddidimus: scz fin q̄ ordinate sunt apud grecos & non fin latinos antiquoꝝ codices qui rectū ordinē nō habebant.

b Deo iuvante red. sine quo nihil possumus facere bene: nec etiam cogitare bonum. **iij.** **L**o*x.* **iij.** **F**iduciam taleni habemus per christum ad deum non quia sufficientes sumus cogita re aliud quia nobis sunt ne nobis. sed sufficientia nostra a deo est.

Glo.ordi.

Hic operi. **I**lio. p
bmittit plogum in q
dñis digestiōis fū grecos
eplas redēgit v̄tātēr̄ trās
latiōe suauiterq; si ali⁹ aīse
Cāndicevīus he eple. v̄l iō
q; in canō ecclēsticē scripturē
recepit sit: vel q; re
gulā supplēt: docēt nāc cu
stodiā in fide: tolerātiā in p
secutione. **I**nstrūt etiā ad
alias virtutes multas. **I**a
Catholicis. Catholicē
dicuntur he eple. l. vniuersa
les: a fide vniuersalis ecclē
sie nō discordātes. v̄l cano
nicēid est regulares ad di
stantiā eārū quas fecerunt
pseudo sub nominibus apo
stoloy. **S**eptē sūt he epi
stole. ppter septē dona san
cti spiritus: vel. ppter fides
sancte trinitatis quam con
tinēt: que p quattuor mun
di partes diffusa est. **P**roia
ponit epistola iacobī: nō qz
prīmū scripta fuerit: sed pro
pter dignitatē: qz scripta est
iudeis: qui digniores erāt:
qz dñs in p̄pria persona pre
dicavit illis: z. ppter eos fu
erat missus: z. ip̄l p̄mū fidē
suscepit: quo p̄ ep̄ iacob⁹
iste fuerat ordinat⁹. **S**ecun
da perri ponit: qz elect⁹ ad
uenis grece. p̄ selytis scripsit
i. d. gēnitilitate ad iudaismū
de iudaismo ad euā gelice e
lectiōis grām cōuersis. **L**e
gim⁹ occiso beato stephanō
qz facta est p̄secutio magna
in illa ecclīa q; erat hieroso
lymis: t omnes dispersi sunt
per regiones indee t sāma
rie ppter ap̄los. **D**is ergo dis
p̄sis q; ppter iusticiā passi se
mittit hanc eplam. **S**cribit
etiā illis: q; c̄cepta fide xpi
necdū op̄ib⁹ pfecte esse cura
bant. **N**ecnō etiā t eis q; fi
dei exortes durabant. **Q**ui
z ip̄am in credētib⁹ qntū va
luere p̄seq t perturbare cura
bant. **Q**ui tñ oēs in disper
sione fuerunt varijs casibus
a patria p̄fugi: t innumeris
cedibus mortibusq; t erumi
nis vbiungis erant ab hosti
bus oppresi. **I**magis iustos
hortat ne in rētationib⁹ a fi
de deficiat. peccantes casti
gat t admonet ut a peccatis se
cōtineat: virtutib⁹ p̄ficiat.
Per ifructosū sibi sit: imno
etiā dānabile q; fidē sacra
menta cepiſſent. **I**ncredū
los admonet ut penitētiam
de nece salvatoris ceterisq;
q; p̄spicā scelerib⁹ gerat:
anq; vltio celest⁹ v̄l iūtib⁹
ter v̄l et v̄tib⁹ irrueſ p̄cē
lat: qz i circiſtice ordinat⁹
erat iacob⁹ ap̄ls: curauit eos
q; ex c̄reclīsiōe erat sic p̄p̄tes
colloq;ndo docēſ: sic t absen
tes p̄ eplam cōſolari: incre
pare: instrueres corrigere.

~~Prologus~~ in epistola

cobi:petri due:iohānis tres: et iude vna. Que si sic vt ab eis digestę sunt ita quoq ab inter/
pretibus fideliter in latinum eloquium ver/
terentur:nec ambiguitatem legentibus face/
rent:nec sermonuz seleyarietas impugnaret:
illo precipuo loco:vbū de trinitatis vnitate in
prima iohannis epistola positum legimus:in
q'etia ab infidelibus translatoribus multum
erratum esse a fidei veritate comperimus:tri/
um tantummodo vocabula:hoc ē aque sanguis
et spiritus in ipsa sua editione ponētib' et pa/
tris verbicq ac spiritus testimoniū omittenti/
bus. In quo maxime et fides catholica robora/
tur: et patris et filii et spiritus sancti vna diuini/
tatis substantia comprobatur. In ceteris vo/
epistolis quantuz a nostra aliorum distet edi/
tio lectoris prudentie derelinquo. Sed tu vir 1
go christi eustochium dum a me impensiū ve/
ritatem scripture inquiris:meam quodammo/
ndo senectutem inuidorum dentibus vel cor/
rodendam exponis. Qui me falsarim corru/
ptoremq sanctarum scripturarum pronunci/
ant. Sed ego in tali opere nec emuloruz meo/
rum inuidentia pertimesco:nec sancte scriptu/
re veritatem poscētibus denegabo. Item
Hieronymus in prologo biblię.iacobus: pe/
trus iohannes et iudas septez epistolas edide/
runt tam mysticas q' succinctas:et breues pa/
riter ac longas. Breues in verbis : longas in
sententiis:vt rarus sit qui non in earum lecti/
one cecuriat.
Ex libro sc̄i Hieronymi de viris illustrib'.
Icob' q' appellat frat dñi cognomē/
to iust': vt nōnulli existimat ioseph ex
alia vrore vt aut mihi videt marię so/
roris matris dñi:cui iohānes in libro suo me/
minit fili' post passionē dñi et resurrectionem:
stati ab aplis hierosolymorę epüs ordial' vna/
tū scripsit eplaz q' de septē canōicē: q' et ipa et
alio qdā noī ei' edita asserit:licet paulatī pce
dēte tpe obtinuerit auctoritatē. Egesipp' vi/
cin' aploz tēpoz in qnto comētariorę libro
iacobo narras ait: Suscepit eccliaz bierosoly/
mę p' aplos frater dñi iacob': cognomēto iu/
stus: hic de vtero matris fact' fuit: vniū et sice
rā nō bibit:carnē nullā comedit:nūq' attōsus
ē:nec vnguento:nec vnfus balneo. Huic soli
licitū erat i gredi sc̄ascōz: vestib' lanceis nō vte/
baſ ſz lineis: solusq' igrediebaſ tēplū: et fixis
genub' p' populo p̄cabat: intātū vt camelozū
duriciā transisse eius genua crederen. Dicit et
alia mltā q' enumerare lōgū ē. Et iosephus
in vicesimo libro atiqtatū: et clemēs i septimo
hypotiposeō:id ē iformationū: dicūt mortuo
festo q' iudez p̄curabat albinū successore eius
missū a nerone: q' cū necdū ad puincia vēisset

~~Nico. de lyra~~

¶ Quis si sic ut ab eis sit. In
hac parte tria tāguntur. Primum est
utilitas trāslatiōis debite. Secun-
dū est error trāslatiōis anti-
que. ibi: *In qua est ab infidelib⁹*
tē. Tertiū est periculū incidē-
tū liminēs ex homī eroe. ibi:
In quā maiestate tē. littera ē plana.
b Digeste. i. ordinate: eo. s. or-
dine quo sūt sc̄pte. Rota q̄ di-
gero. r. s. dicis ordiare v̄ expli-
care vel ordinē describere: v̄ in
numeris ordiare v̄ expōere v̄ di-
uidere ordiantur: v̄ euacuare v̄
ebrietatē deponere. euz cibaria
et potus diuiduntur: et q̄ dā p̄s pri-
or trāsmittit ad mēbra ad ali-
mētu v̄ite: q̄dā grossior emittit
in secessū: et inde d̄ digest⁹ ta-
cū. c Ab interpr̄ib⁹ latiniſ.
d Ambiguitatē. i. dubietatē
in ordinē. ii. Nec fīmonum
varietas. ppter diuerſitatem līre.
f In p̄ma ep̄la. i. Job. v. Tres
sūt q̄ testimonium dāt in celo: pa-
ter: verbū et sp̄usstūs. et illud ob-
miserat latini interpr̄tes: ||
g In q̄. s. testimonio: patr̄ v̄b̄
et sp̄us. || h Ideas catholi. ma-
xime robora. i. cōfirmat p̄ tra-
hereticos impugnātes.
i Una diuinatā substātiā co-
probat esse patris et filii et sp̄us
sancti. i. q̄ sit una substātiā tri-
um p̄sonarū. Q̄d negat arrius
sicut sabell⁹ negat eārū trinita-
tem. vñ x̄sus: Arrū horret idē:
dicteg sabell⁹ idē. || k In ce-
teris. s. a p̄ma iohānis. l S̄ tu
virgo x̄pi. Nec tāguntur duo.
primo enim tanguntur icomoda oe-
casiōe interpretationis sacre scri-
pture tām circumstantia. ibi:
Sed ego in tali ope tē. N̄c er-
go: Sed tu virgo x̄pi custodi-
um vide: supra x̄sus finē plo-
gi sup iōsue: et inuenies satis d̄
eustocho. || m Imp̄st⁹. i. in
stāti⁹. i. frequēter et cū magna ī
stātiā. || n Meā quo. senectu-
tē. i. me senē. || o Dentib⁹. i.
mordacib⁹ detractionib⁹: Ec-
clesiastes. x. Si mordet serpēs
in silentio: nihil eo min⁹ habet
q̄ occulte detrabit. Pro. xx.
Heneratio qui pro dentib⁹ gla-
dios habet: Iōs. Lingua eoz
gladi⁹ acutus. || p Falsariū.
intermiscedo fallia. || q For-
ruptiōrem̄ sanctarum p̄nun-
ciant scripturarum dāmnando
vera ab alijs scripta. et h̄ est cō-
tra astericos et obelos quibus
supplebat diminuta iugulabat
et dānabat supflua in tali ope-
re tam vtili. r Nec emulor⁹
meoq̄ inuidētiā p̄tmesco. Pro-
uer. xviiij. fugit ipsiū nemine
psequente: iustus aut̄ quasi leo
cōfidēs absq̄ terrore erit.
s Nec sancte scripture verita-
tē denegabo. Et ei esset iuidere: i-
mo cōmunicabo ex charitate: et
maxime poscetib⁹: Pa. vij. Quā
sine fictiōe didicis: et sine iūdicio
cōmunico.
¶ Finit expositio prologi.

Glo.ordi.

Jacobi La. I

Nico. de lyra.

Ihero. in martyrologio. Jacobus cebedei ab herode agrippa decollatus gladio interiit. Alphhei autem filius in psl da defunctus. Tertius autem qui est frater domini qui de pinna tenui precipitatus interiit. Ide in expositione Esate. Due oline et tres et quartus et quoniam. riti. apoli intelliguntur. i.e. riti. quia a domino electi sunt. et tertius decimus iacobus qui appellatur fratres domini. Paulus quod apostoli vas electiois quartus decimus est. Pro iustigatione de quinque maribus quas agiographia lepe commemorat. Notandum tres fuerint sorores. maria s. matrem domini et maria magdalena et iacobus alpheus et ioseph. et maria mater filius cebedei. s. maioris iacobi et iohannes euangeliste. Maria mater domini fuit filia ioachim et annae. quia cleophas frater ioseph accepit uxorem ioachim defunctum et generavit ex ea filium quam vocavit maria. deditque eam cuiusdam nomine alpheo. Unde ille iacobus minor qui cognitus est iustus et fratres domini dicuntur. Et iacobus alpheus. s. frater apostoli patre. Responsauit et cleophas filiastra sua. s. mariam virginem matrem domini ioseph fratri suo: cuius virginitas custos et solitudo partem extitit et nutritior Maria aetate uxoris cebedei et filia ipsius et annae cuiusdam salome fuit quod cleophas habuit eam. unde legitur in evangeliis: Maria iacobus et salome. Maria magdalene soror lacrymis suis lauit et capillis suis extermit. Quapropter et ipse petrus vera ablutionem et spiritualiunctionem reprobavit. Namque dicitur. qd dominus vii. demones elecit. Qui invocat egypcia cuius plapia ad prius non inquit.

Incepit expositio in epistola bni iacobi apostoli canonica

Iacobus. Este eccl. La. I. dicitur hierosolymitae post apostolos ad hunc et missus cura regi me suscepit. Duo deci tribubus. Precepit sollicitudinem de istis habere ad. xii. prinebat apostolos qui legati sunt p. dno et circumcisioe fugiebant. Tunc paulus dicit. Iacobus et cephas et iohannes qui videbant columnam eadem et propterea dederunt mihi et societas: ut nos i. gemitus: illi autem in circumcisioe tecum. Idcirco eis scribitur p. ciprius et quod ipse a ceteris apostolis super eos ordinatus erat episcopus. Et omne gaudium. Ne dignemini si mali in mundo florebant: si vos patimur: quod non est christiane veritatis et trahit per se. Alii nihil habent in celo: vos nihil in mundo. Vnde illius boni ad quod tendit quisque in via contingat gaudere debet.

Dum in temptationes varias incidentur. Et perfectioribus incipit de extrinsecis temptationibus. Scientes. Ide tenet amici adversis: ut per hoc probare possitis: quod firmam fidem future retributionis in corde gesteris: quod est intelligere virtutes ipsius patientie. Probatio si. ve. patientia operatur. Ad sententias: sed conuerso ordine in paulo legitur

Aananus potifex adolescens ananii filius: de genere sacerdotali accepta actione concilium congregauit: et concellates publice iacobum ut christum negaret. Contradicente lapidari ius sit. Qui cum precipitat de pinna templi: cofractis cruribus semianimis diceret: Domine ignoscere illis quod ei facti sunt nesciunt. Fullonis fuisse cerebro percussus interiit. Tradit item iosephus tamquam eum scitatem fuisse et celebritatem in propulo ut p. p. ei necesse subversa hierusalem creditum sit. Testantur acta apostolorum multa de eo. Triginta annis hierosolymam rexit usque ad septimum neronis annum: iuxta tempore ubi precipitat fuerat sepultus est: titulum usque ad obsidionem titi et ultima adriani notissimum habuit. Quidam et nesciit putauit eum in morte oliveti conditum: sed falso eorum opinio est.

Argumentum in epistola iacobi.

Iacobus apostolus sanctus instituit clericum: de cultura celestium preceptorum: et regla catholice obseruatione et de suictae patientie maiestate: et de revelacione pleniorum: et in madaditione ingloriorum.

Finit argumentum.

Incepit epistola canonica beatitudini iacobi apostoli. La. I.

Asupplantator virtutum. **I**acobus dei auctor. celebrans persona.

Domiini nostri iesu christi a officio celebre. **S**ed etiam oib[us] aliquibus oib[us]

Serius duodeci et tribus qui sunt in

a fidem et patientem vel vitam eternam operantur.

Dispersione salutis.

a Tribulatio in parte iustitiae in futuro angerecorum. **b** Nihil est enim dubitum.

b Sed quod ex eodem patre sunt inde habentur.

Edmundus gaudiu[m] existitate fratres

a Et vel a persecutori vel compiscienti. **b** Sed etiam

d mei cum in temptationibus variis sciderit:

b Ries remat. **a** Quod est ex alto vel fidei. **b** Sed etiam tribulatio

c fides probatur. **c** Sed quia exiguit fides nostra. **d** Sed facit intelligere et habere virtutem patientie.

f Scientes quod probatio fidei vel patientia.

k Patientiam operatur. nam per talen

t tam virtus patientie acquiritur: quod quidam habitu sufferentia talius

l que primo erat sibi deficitur redditur facilis.

viii Patientia

Incepit postilla Nicolai de lyra super epistola secunda iacobi ad cocibus dei tunc. Liber iste dini. La. I. (apostoli canonica). ditur in quatuor partes secundum quatuor aplos huius libri scripto res sicut dictum fuit de libro. xii. prophetarum qui dividuntur secundum numerum. xiiij. scriptorum. partes autem libri sequuntur. p. sequendo. Numera

ps. continet epistolas bni iacobi quod dividuntur in duas

partes. s. in p. memori et tractatum. secunda scripta ibi:

Vnde gaudiu[m]. In prima parte primo describitur persona salutis ex nomine eiusdem cuius est iacobus. iste est iacobus minor fratris iudei apostoli et filius alphemi. aliud

Xo iacobus qui est maior fuit frater iohannis apostoli et euangelista et filius cebedei. secunda ex religione. cu[m] dicitur. **T**ibi seruus. non autem dicitur apostoli: quod scriberet se consuevit ex iudaismo: quod p. scriberet se consuevit ex gentilitate: ut p. p. vi. Et in epistola

Pauli in plurimi locis. p. qd ut eos induceret ad humiliacionem excepit sicut non nominat se apostolum quod nomine dignitatis: sed sicut non nomine subiectiis. **C**onsuevit describunt p. sonne salutem. cu[m] dicitur. **P**ro duodecim tribus. Ex quo patet et scriberet quaevis de iudaismo. **P**ro apostolis enim iudaicis in xiiij. tribus dividuntur. **D**icitur. Que sunt in dispensatione. i.e. extra terram iudee. Illos enim qui erant in iudea poterant informare ab eo: quod modus informandi efficaciter est per scriptum. erat enim epis. hierosolymitanus: sic illi qui erant in iudea cuius metropolis est hierusalem erant de diocesi sua. **C**onsuevit exprimunt bona optata. cu[m] dicitur. **E** Salutem. s. p. gratia in p. p. et gloria in futurum. **F** Omne gaudiu[m]. hic incipit tractatus in quo beatus iacobus informat credentes bene habere. p. respectu sui. sed respectu dei. ca. liij. ibi: **A** dulteri et in ordinem doctrine a magis notis ad minus nota procedendo. ista tamen divisione non est sic persicata quia in una parte ponatur aliquid de pertinentibus ad alias et secundum eum: et hoc p. respectu proximatione virtutum. **N**on circa primam partem considerandum quod respectu sui bene habet per hoc et temptationibus viriliter resistit: et p. p. et veritati humiliter acquiescit: quod p. primum visitant virtus et acquirunt virtutes morales. p. secundum vero expellit ignorantiam et acquirunt virtutes intellectuales. secunda incipit ibi: **S**icutis fratres mei. prima divisione in tres. nam beatus iacobus primo ponit suam informationem. secundo insert intentam conclusionem. ibi: **H**onorietur autem tertio remouet erroris opinionem. ibi: **N**emo cum temeratur. prima adhuc in duas: quod primo id est ad resistendum temptationibus in calib[us] certus. secundo in dubiis. ibi: Si quis autem. **A** d. evidentiā p. mī considerandū quod temptationes metu inducētes de amissione boni iam habiti sunt vobis metuētiores quam ille qui iducit appetitum quod acquisitione non habet. unde dicitur Augustinus. **C**errena diligunt artis adepto quam occupata artis gat. nam illa velut incorporata p. sciduntur. ista vero velut ex parte repudiantur: et quanto sunt magis intriseca tanto metu de amissione est vobis metu. si metu de amissione vite vel mētrorum aliquibus quam de amissione bonorum possessorum. et iōn qd bni resistit temptationibus isti: binum potest resistere et aliis: quod bni et qd qd non est cōfertaneum ratione cupiditate cum vici qui metu si franguntur: et iōn bni iacobus docet resistere temptationibus potest excepit de temptationibus metu idoneitatem de amissione boni iam habiti. cu[m] iustus modis sunt p. seculitatis in psonis vel reb[us] iam possessis. **M**ic[us] gaudiu[m]. i. celeste gaudiu[m] quod sciderit in se p. ficationem eminenti ois boni gaudiu[m]. **F** existitate fratres mei. finalis p. se qui. **N**on in temptationibus varias incipiunt. **S**cientes quod probatio fidei vel patientia operatur. **S**ed fortis est restiteritis. declarat hō fidelis adherere deo qui per aduersa quecumque non separatur ab eo.